

1/10

Vážení členové ZO Zlín,

čtete první Miau v tomto roce a zároveň šesté v pořadí, tedy už půl roku pro Vás každý měsíc náš časopis připravujeme.

Bývá zvykem ohlédnout se na začátku nového roku za rokem uplynulým. Jaký byl pro naši ZO rok 2009? Byl to rok úspěšný. V minulém roce se totiž naše ZO nejvíc rozrostla nejvíce za posledních 10 let, začala si získávat renomé fungující organizace. O dobrém jménu naší ZO svědčí i velký počet přestupů z jiných organizací. Celkem nás opustilo 6 členů a bylo přijato 13 členů. Celý rok byl také ve znamení příprav na naši první výstavu koček, kapacita výstavního sálu byla plně naplněna, nás samotné zájem vystavovatelů překvapil. Udělali jsme všechno proto, aby výstava proběhla hladce a vystavovatelé odjízďeli domů spokojeni a hlavně: aby se za rok vrátili na naši už mezinárodní výstavu.

Ovšem hned začátkem roku jsme si získali pověst rebelů, i když neprávem. Určitě si vzpomenete na informace z plenárního zasedání, kdy jsme byli osočeni z toho, že chceme zrušit Informační zpravodaj. Přitom jsme požadovali pouze včasné zveřejňování informací mimo Informační zpravodaj i na webu SCHK. Tento problém se naštěstí rychle vyřešil. Působí trošku komicky, že pár měsíců poté si naše ZO začíná vydávat časopis vlastní. A i Miau je velkým úspěchem naší ZO. Není jiná základní organizace, která by svým členům pravidelně servírovala takovou dávku informací a v takovém záběru, jako to děláme my. Naše snaha byla s nadšením přijata třeba ing. Mahelkou, pochvalně se zmínili i jiní členové předsednictva SCHK. Padla i slova o tom, že Zlín se konečně probudil.

V loňském roce, poprvé za minimálně deset let, byla zahájena dvě kárná řízení proti členům, kteří závažně porušili Chovatelský řád. Ne že by dříve nebyl našimi členy Chovatelský řád porušován, jen tehdejší hříšníci z naší ZO odešli před zahájením kárného řízení. V tomto roce se budeme snažit, aby byl všemi Chovatelský řád dodržován.

Přeji za celý Miau tým vám všem šťastný, úspěšný a klidný rok 2010, spoustu chovatelských úspěchů a hlavně radost a pohodu s vašimi kočkami ☺



Výstavy lednu a únoru:

V ČR

16. - 17. 1. 2010 ÚSTÍ NAD LABEM, ZŠ Hlavní 193

propozice: <http://www.freyacat.cz/cr-vystavy/usti2010.pdf>

všechna plemena

31.12.2009

MUDr. Říhová, pí Němcová, PharmDr. Kabina (CZ) I-IV, pí Rautio (FI) I+II+IV, p. Selassa (NL) I+II

Jana Makovcová

Chabařovická 367/10, 400 01 Ústí nad Labem

tel.: 607 678 691, email: cea.oro@seznam.cz

pořádá ZO Ústí nad Labem 3 - Freya Cat

23. 1. 2010 UHERSKÉ HRADIŠTĚ národní výstava, Reduta na Masarykově náměstí

propozice: <http://www.kocky-zlin.org/1.vystava%20SR.pdf>

pí Grazyna Laskowska - Malaga (CZ) – I, II

pí MUDr. Květoslava Mahelková (CZ) – all round

p. Ing. Bohumír Mahelka (CZ) – all round

Mgr. Markéta Říhová, Pekařská 1642, 686 04 Kunovice

e-mail: ploocko@seznam.cz; tel.: 605 505 480

Pořádá ZO Zlín

Speciální soutěž mladých chovatelů

30. - 31. 1. 2010 OSTRAVA, Výstaviště Černá Louka, pavilon A

propozice: <http://www.prvnislezskakocici.cz/show.html>

22. 1. 2010

pí A. Billing (DK) I+II, pí Sneum (DK) I-IV, p. Billing (DK) I+II+III, p. Comorio (IT) I-IV, P. Chadaj (PL) I-IV, p.

Lubrano (FR) I+II+IV, p. Reijers (CZ) I-IV, p. Voehringer (CH) I-IV

Tatána Čudovská

Lidická 1267, 739 61 Třinec

fax: 558 958 751, mobil: 773 130 043

e-mail: vlakosil@volny.cz

pořádá ZO 1.SK Ostrava

13. - 14. 2. 2010 PRAHA

Pořádá ZO Praha 8/9

27. - 28. 2. 2010 PLZEŇ

Pořádá ZO Kozolupy

propozice zatím nejsou - web SCHK nefunguje

V zahraničí

9. - 10. 1. 2010 BRATISLAVA, SZCH, Slovensko

propozice: <http://www.lovecat.sk/propozicie/01-2010-SK.doc>

16. - 17. 1. 2010 OLSZTYN, C4C OLSZTYN, Polsko

Info: <http://www.c4c.olsztyn.pl/>

23. - 24. 1. 2010 WARSZAWA, EKKR Warszawa, Polsko

Info: <http://www.ekkr.republika.pl/>

23. – 24. 1. 2010 KASSEL, 1. DEKZV e.V., Německo

Propozice: http://www.dekzv.de/fly_kassel%202010.pdf

30. - 31. 1. 2010 ST. PÖLTEN, ÖVEK, Rakousko

Info: <http://www.oevек.at/>

6. - 7. 2. 2010 WIEN/SCHWECHAT (KÖRNERHALLE), KKÖ, Rakousko

Info: <http://www.kkoe.org/>

13. - 14. 2. 2010 WARSZAWA, POLSKO

Propozice: http://www.jedynka.waw.pl/wystawa_luty_10.html

13. – 14. 2. 2010 LJUBLJANA, FDL, Slovinsko

Propozice: <http://www.fd-ljubljana.si/flyer2010ljuslo2.pdf>



Kočka roku ZO Zlín:

Hlasování ukončeno, vítězové, pokud nejsou přihlášení na naši výstavu, budou kontaktováni. Slavnostní vyhlášení a předání cen proběhne 23. 1. 2010 na naší výstavě, před volbou BIS.



Naše ZO:

Aktuálně máme 42 členů, z toho 3 mladé chovatele. 1. 1.2 010 - přijati členové paní Miroslava Švrčková, paní Kateřina Pokorná a pan Václav Beneš MCH.



POZNEJTE TY, KDO POMÁHAJÍ

Kočky sobě, o.s.

Myslela jsem si dlouhá léta, že jsem člověk „psí“ – o kočkách jsem nevěděla prakticky nic – snad jen to, jak vypadají. A pak přišla ONA – naše první kočička – Liu I. Klasická vesnická bílourinka s milou povahou a já nejenže poznávala kočku jako takovou, ale zároveň jsem začala číst knížky, hledat informace na internetu, poznávat lidi – a hlavně kočky. A náhle jsem zjistila, v jak hrozných podmínkách většina kočiček žije. Ne žije, opravdu žije. Přece jen, když někdo vyhodí pejska, ten pobíhá, hledá (není-li krutě přivázaný někde v lese!) a je mnohem více na očích, takže situace s bezprizornými pejsky je v naší republice přece jen mnohem lepší.

O kočkách se tradují mnohé nepravdy, lži a výmysly. Třeba že je věrná domu a ne pánům, že je falešná, nevěrná, že je samotář.... Není tomu tak.

Bohužel naše první kočička Liu I. velice brzy těžce onemocněla a ve svých necelých dvou letech odešla tam, odkud není návratu. A přišly naše další kočičky – Liuška II. a Julinka, Phoebe a Maybe. Potom už



přicházely jen a pouze kočičky bez domova, kočičky vyhozené a týrané – a tak vznikalo postupně naše malé domácí depozitum pro opuštěné kočky. Každé příchozí kočičce se dostalo náležitě veterinární péče, kvalitního krmení a hlavně naší lásky a péče. A nato se hledali noví a vhodní majitelé – a kočičky odcházely do nových domovů.

Jenže jak se člověk dostane do kolotoče pomoci bezprizorným, není z něj nijak jednoduché vystoupit, i když kolikrát jsem natolik unavená a otrávená věčnými starostmi, že mám plán zvolnit – a ono to nejde. Stále přicházejí nové opuštěné kočičky z různých míst, stále se na mne obracejí lidé, že někde našli kočku nebo už nemohou mít kočku....a nezřídka i s výhrůžkou „bud’ si ji vezmete, nebo ji vyhodím – zabiju“.... Pořád dokola se setkávám s krutostí lidí. Mezi posledními přijatými byl malý kocourek Pusík, vyhublý na kost a snažící se urvat něco k snědku u jednoho motorestu. Pohyboval se tam poměrně dlouho a navíc o třech nožkách. Odchytit tohoto malinkého plašánka mě stálo nemálo kapek krve, život tohoto chudinku naučil jen nedůvěře a strachu z lidí. Bohužel, nožka se musela amputovat, byla úplně „mrtvá“. Ze stejného místa je u nás Golfík. Jako modrooké miminko ho někdo pohodil mezi kamiony. Nebo Maluschka – kočička min. 5 měsíční, nevážící ani celé kilo a na mnoha místech tělíčka popálená. Přemečka pohodili coby 5 týdenní miminko v lese, Danečka stejně velkého u obchodního domu...prostě pořád dokola lhostejnost, krutost a nezáměr.

Neustále se snažím lidem vysvětlovat nutnost kastrace kočky a předcházet tomu, aby se rodila koťátka jenom proto, aby byla následně krutě zabita.

Loňský rok mi ubral mnoho sil, krom „běžných“ opuštěných kočiček doma jsem se potýkala s kočičkami z jednoho místního teletníku, kvůli nim jsem si i pronajala na půl roku domeček, kde 4 matky porodily a následně odchovaly koťátka. A já měla ejhle dvě domácnosti...spánku méně než 5 hodin denně...

Letošní rok nebyl nijak příznivý, kočiček bylo moc a ještě víc. Co šlo, snažila jsem se ponechat dále na místech a odtamtud umísťovat, některým jsem našla jiná depozita. Ale hlavní nápor byl stejně na mně.

Byt není nafukovací (i když to tak někdy vypadá), takže jsem si v „mém“ teletníku půjčila jednu kancelář, která se vybavila zařízením pro kočičky (wc, škrabadla, pelíšky, hračky) a o koťátka tam umístěná se stará paní Renata. Tam stačím jen kontrolovat, vozit na veterinu a doplňovat krmivo a stelivo...

Zatím jsem letos přijala 48 kočiček, z toho 3 kočky porodily celkem 12 koťátek. Přes všechno se mi letos podařilo najít domovy pro 29 kočiček a koťat, pro 17 jsem našla vhodná depozita. Vykastrováno bylo víc jak 20 koček. V létě nás bohužel potkala těžká viroza a přes všechno léčení zemřelo 11 koťátek.



Denně musím obstarat přes 50 kočiček a k tomu mám „výjezdní“ povinnosti...

Celá situace a péče o kočičky vedla k tomu, že mám se svými dětmi občanské sdružení Kočky sobě a snažím se vést internetové stránky – www.kockysobe.estranky.cz, č. účtu 2128876123 / 0800.

9.12.2009 Eva Pařízková, Svitavy



SLABIKÁŘ CHOVATELE

Jak se stát chovatelem a proč nikdy nebýt množitelem

Většina majitelů kočky začne o chovu uvažovat při hrách se svým kotětem. Malé, hravé kotě, už pohled na to jak dovádí, dokáže zvednout člověku náladu. Tak proč nemít koťátka častěji a tuto radost nedopřát jiným. A pak ještě cena kotěte a představa zisku. Toto jsou dva nejčastější důvody, proč začne novopečený majitel kočky uvažovat o chovu. Je třeba si uvědomit, že chov, myslím tím chov v pravém slova smyslu a dle všech předpisů FIFe a ČSCHK, není a dlouho nebude ziskovou záležitostí. A roztomilost

kotěte není věčná, navíc kořat je nabízeno víc a víc, stačí projít inzertní rubriky, na internetu či v časopisech. Bohužel je většina koťátek bez rodokmenu, ovšem s lákavě nízkou cenou.

Není mým cílem chov někomu rozmlouvat, vůbec ne. Rád každému začínajícímu chovateli pomůžu. Ovšem mezi velmi důležité vlastnosti chovatele musí patřit zodpovědnost a schopnost selekce. Než se rozhodnete pro chov, zamyslete se na tím, proč vlastně chcete chovat, stanovte si chovný plán. Odchovávat kořata jen tak, bez stanoveného cíle je zbytečné. Pokud máte plán, pak směle dál. Prvním nejtěžším úkolem je určení, zda je vaše kočička k chovu vhodná. I já mám pocit, že moje kočky jsou ty nejkrásnější na světě a občas je pro mne těžké uznat že někdo má kočičku ještě lepší. Pro začátečníka je toto těžké, ovšem po návštěvě několika výstav, i jako divák, je možné si udělat představu o tom, jak by mělo typově co nejdokonalejší zvíře vypadat. Klidně se poradte i se zkušeným chovatelem, prostudujte standard a porovnávejte. A zkuste být objektivní. A ať už máte jakékoliv plemeno, mějte na mysli, že i vaše zvířátko je výsledkem mnoholeté práce a úsilí, perské nebo třeba siamské kočky jsou chovány několik set let. I pokora a úcta k práci mnoha chovatelů před námi je nutná. A úctě a lásce ke kočce nemluvě, jde o živého a cítícího tvora.

Pokud stále přemýšlíte o chovatelství, začněte kočičku připravovat na výstavy, nacvičte si jak správně prezentovat kočku na výstavě a naučte kočku, aby toto držení snášela. Kočky by také měla být schopna snést, že s ní manipulují lidé, které nezná. Pokud si na prvních výstavách nejste jistí s prezentací kočky, nebo jste nervózní, požádejte známé, nebo stewarda, aby kočku předvedl za vás. Zvíře vaši nervozitu vycítí a neumí si s ní poradit. Už sama výstava je stresující, nervozita nejnámějšího člověka jen škodí. Na výstavě si najdete čas obejit konkurenci, používejte katalog a zapište si poznámky. Myslete na to, že budete potřebovat kocoura. A pokud je na výstavě kočička se stejnými rodiči nebo ze stejné linie, prohlédněte si. Podobný genotyp nese i vaše kočka. A pokud na prvních výstavách neuspějete, neztrácejte hlavu. Pokud ovšem stále zůstáváte mezi nejhůře hodnocenými, zvažte své chovatelské ambice. Není nutné odchovávat superšampiony a typově skvělá kořata můžou být i od ne zrovna výstavně úspěšných rodičů, ovšem chovat takto je jako vsadit do loterie a čekat na první cenu.

Důležitým kritériem pro určení vhodnosti chovu a klíčem pro výběr partnera je rodokmen. Rozeberte si rodokmen, určete % inbreedingu, zapátrejte, jak úspěšní jsou jiní potomci ze stejných rodičů, zda se nevyskytují nějaké vady a nemoci, projděte několik generací zpět. Výbornou pomůckou je mezinárodní databáze koček na stránkách www.pawpeds.com Jde nejen o přehled zvířat, tato databáze umí i spočítat inbreeding zvířete, dělat projekce plánovaných spojení, zkoumat chovnou linii až 100 let zpět. A už i čeští chovatelé si uvědomují výhodnost a užitečnost této databáze, takže počet zvířat z ČR stále stoupá. Pokud vaše zvíře není v databázi, přidání je jednoduché. Na webu pawpeds je k dispozici i spousta kvalitních informací o chovu, genetice atd. Část informací už byla přeložena i do češtiny, další překlady přibývají.

Pokud jste stále přesvědčení, že máte doma zvíře vhodné k chovu, nechte si udělat genetické testy a dostupná vyšetření na nemoci, vyskytující se u daného plemene. Pozitivní výsledek by pro vás měl být důvodem ke kastraci. Buďte zodpovědní a myslte na generace koček, které můžou nést vlohu pro nějakou chorobu či přímo onemocnět díky vaší nezodpovědnosti.

Důležitou částí přípravy na chov je studium, načtěte základy genetiky, historii a specifika vámi zvoleného plemene, nejčastější kočičí nemoci ...

Znovu musím zdůraznit, že nemám v úmyslu někoho od chovu odrazovat, opravdu ne. Jen jsem přesvědčen, že ne každý majitel kočky může být i chovatelem. A být chovatelem je běh na dlouhou trať. Chovám kočky osm let, kočky s pp šest let. Zatím jsem neodchoval koťata, plánuji to na příští rok. Kočky a chovatelství studuji, nebo spíš zajímám se podrobněji už šest let. A díky několika skvělým a erudovaným přátelům-chovatelům s lepší znalostí cizích jazyků se dostávám i k cenným informacím ze zahraničí. Dostupně a i neoborníkovi pochopitelné informace, hlavně z genetiky „kradu“ i u pejskařů. Genetické zákony platí úplně stejně pro kočky jako pro psy. A pořád se necítím chovatelem.

Ale zpět k tématu, když třeba na výstavách vidím odchovy začínajících, bohužel podle rozhovorů problematiky chovu neznalých, s přístupem slušně označeným jako diletantský, zvířata končících s hodnocením EX2 a vice, nebo i EX1 bez certifikátu, zvířata která si titul doslova vyjezdí. Já bych opravdu netýral zvíře na deseti a více výstavách, jen abych získal aspoň titul Champion. Chovatel musí být schopný uznat, že prostě některé zvíře není pro chov vhodné. A pak musí následovat ještě rozhodnutí o kastraci.

Chovatel, který si toto označení zaslouží, si nedovolí odchovat koťata, která se k standardu daného plemene jen přibližují. Koťátka těchto rádobychovatelů se prodávají za nízké ceny, noví majitelé většinou nejsou informováni o tom, že jde o mazlíky a ne o zvířata vhodná pro chov a pak když na výstavách nevíteří, zahořknou, obviňují posuzovatele z nefér posuzování, i když tento nešvar se opravdu objevuje, pomlouvají úspěšnější chovné stanice ... A to je jen část problémů, který měl na začátku nadšeného, ale nepřipraveného chovatele. A možná pochopitelná, nicméně neodpustitelná je změna neúspěšného adepta chovatelství v množitele. Množení koťat za účelem prodeje je výnosné. Bohužel. Možná se najdou i množitelé, kteří se ke svým kočkám chovají jako k živému a cítícímu tvorů a s láskou. Ale většinou převažují klecové odchovy, chovatelská zařízení mimo obydlí, kočka rodí jako na běžícím pásu, kryje ji neustále stejný kocour a zda je nebo není příbuzný, to se neřeší. Že se pak rodí koťata neschopná života, nebo mají celý život zdravotní problémy, to už taky není problém množitele. A očkování, informace a rady, jak se o koťátku postarat, tak na tohle zapomeňte. A člověk, který si kupuje první kočku, navíc neznalý problematiky, koupí pochopitelně levné kotě, tedy kotě od množitele. Po pár měsících, pokud je kotě zdravé, zjistí, že sice koupil britskou modrou, ovšem na obrázcích v knihách nebo na výstavách vypadají jinak. Na kočkařských webech si můžete přečíst spoustu příběhů od majitelů koček, které jsou prodávány jako kočky daného plemene bez pp. I moji barmští sourozenci pochází od množitele, jejich příběh je popsán na mých stránkách.

Množitelé by měli být, pozor nadsázka, střílení, topeni či jinak likvidováni. Oni snižují chov koček v očích veřejnosti na pouhý kšeft bez ohledu pohodu chovaných zvířat. A veřejnost, krmená informacemi o bezcitných a hrabivých množitelích pak na chovatele i množitele pohlíží úplně stejně. Možná vás napadá, proč tedy vnucuji rady a informace, když budete stejně považováni za skoro vyvrhele společnosti? Proč studovat tu genetiku, proč utrácet za testy a tahat se po výstavách? Je to potřebné? Odpověď je, ANO, ANO a zase ANO. Jen když ukážeme, že se koťata odchovávají i jinak než ve studené sklepní kóji nebo v kleci někde v koupelně, že je možné koupit kotě britské modré a vyroste z něj opravdu krásná modrá britka, že si koupím kotě zdravé a nestrávím s ním na veterině spousty hodin, o účtech za léčení nemluvě. Musíme ukázat, že je třeba rozlišovat, že jsou chovatelé a jsou ti ostatní a že kotě s pp není jen projevem snobství, naopak, právě průkaz původu je zárukou toho, že nekupuji křížence bůhví jaké micky, ale že kupuji kotě, které bude odpovídat standardu plemene. Je potřeba

neustále veřejnost přesvědčovat že označení kočka s pp je dobrá investice, žádné snobství, naopak, koupě kočky s pp je projevem zdravého rozumu.

Kočka je tvor plný elegance, tvor magický, s historií dlouhou a dramatickou, kočka je tvor se svou vlastní vůlí, kočka je úžasná, kočka je prostě kočka. A není možné mít kočky rád a přitom jim ubližovat nezodpovědným přístupem k jejich množení.

příště: výběr a sestavení chovného páru



Od Vás pro Vás

Dovolím si Vám a široké chovatelské veřejnosti představit kočičí WC Cat genie- já mám dva kusy, už přes rok a v žádném případě bych je nevyměnil už za normální se stelivem.



Toto WC používá stelivo- omyvatelné granule, které se nikdy již nemusí měnit, pouze doplňovat a hlavně nikdy nepráší, je splachovací- teda funguje na vodní bázi, je nutná přípojka jako pro pračku a nutný odtok, buď do normálního WC, nebo prostě někde do výlevky.

WC funguje tak, že kočička pokud jde na malou stranu, tak se to hned nemusí zapínat, steče to přes granule a rošt do mísy, jakmile udělá velkou potřebu, tak tuhé zůstává v omyvatelných granulích, WC se pustí a začne čistící proces. WC začne samo tuhé odstraňovat pomocí lopatky a sype je dovnitř WC, kde se pak rozemílá s vodou a putuje rozemleté do odpadu, 3x napouští vodu- oplachuje vše samo, pak automaticky začne probíhat cyklus sušení. Celý program trvá cca 40min.

No WC není zrovna nejlevnější, ale stojí za to- k WC je nutný převodník napětí z 220V. na 120V- který má příkon 1300W- protože WC se vyrábí v USA- a zatím se do evropy oficiálně nedováží- jen v USA a Canadě- kde mají síť 120V proto je nutný převodník.

Více na originální stránce www.catgenie.com

U nás se dá zakoupit přes zprostředkovatele, který provozuje obchod se zbožím z USA, jsou to stránky: www.nakupovani.net/

Tam si dáte potřeby pro miláčky, do vyhledávače Catgenie a ono Vám to ukáže i ceny jednotlivých modelů WC- jak s krytem, bez krytu, příslušenství, a všechno.

Šéf obchodu je čech, velice příjemný jmenuje se pan Arny, manželku má z USA, takže je většinou tam.

Nevím co více k WC napsat, snad to někoho z chovatelů zaujme, to už záleží na každém chovateli. Pokud by někdo chtěl, milerád předvedu v provozu u mě v bytě ve Vsetíně.

Radovan Sedláček



Kočí přibuzenstvo (1. díl)

Ing. Michal Orava

Vítejte u nového seriálu, se kterým se od nynějška budeme setkávat na stránkách Miau pravidelně v každém čísle. Na Zemi žije přes 40 druhů kočkovitých šelem, přitom kočka domácí (britská, mainská, sibiřská, perská i domácí „micinka“) je jen jediná z nich. Určitě proto bude zajímavé podívat se vždy na některého z dalších blízkých příbuzných. Všichni známe lva, tygra, levharta či jaguára, ale kolik z nás si vybaví kočku slaništní nebo margaye či dokonce vidělo třeba kočku Temminckovu? Vždy si o známějších i méně známých kočičkách a kocourcích řekneme něco zajímavého, ukážeme fotografie, mapky rozšíření i poradíme, kam se na ně zajet podívat to ZOO.

Ale než začneme, musíme si v kočí přibuzenstvu udělat trošku pořádek. Abychom se v čeledi kočkovitých (*Felidae*), jak zoologové kočky souhrnně označují, vůbec zorientovali, musíme alespoň zčásti zapomenout, co nás učili kdysi dávno ve škole. Druhy zvířat i rostlin se označují dvouslovnými pojmenováními sestávajícími vždy z rodového a druhového jména. Tak třeba kočka domácí se odborně nazývá *Felis catus*, což znamená druh *catus* rodu *Felis*¹. Tomuto systému říkáme binomická nomenklatura. A ze školy si jistě pamatujete, že ta se používá i v češtině (*Felis catus* = kočka domácí), a české biologické názvosloví je tak o mnoho dokonalejší než třeba anglické („domestic cat“) či německé („Hauskatze“).



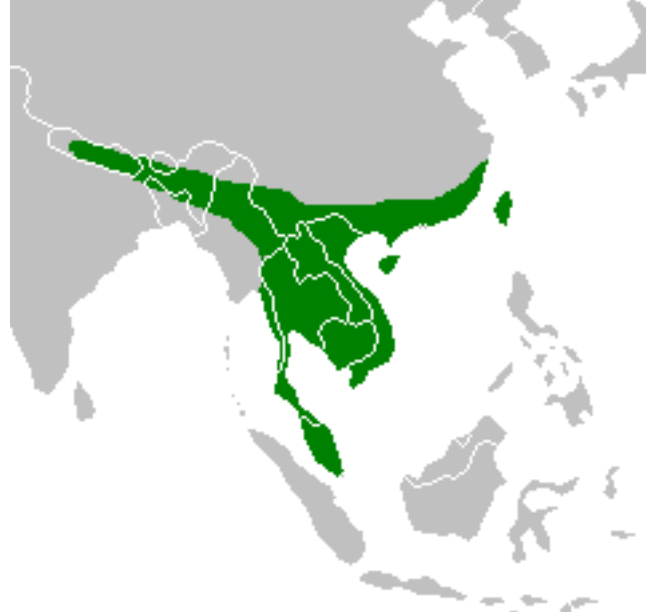


Ale je tomu opravdu tak? Není – české názvosloví se jako ekvivalent odborného („latinského“) jen tváří, a třeba v případě kočkovitých šelem je vysloveně matoucí! Tak třeba naši známí lev, tygr, levhart a jaguár mají sice v češtině čtyři různá rodová jména, přesto ve skutečnosti tvoří jediný rod *Panthera*. A aby to bylo ještě zmatenější, naopak levhart obláčkový do stejného rodu jako levhart nepatří (stejně jako irbis čili levhart sněžný). On to totiž vůbec není levhart, nýbrž jeden ze dvou druhů rodu *Neofelis*, který občas někteří autoři dokonce vyčleňovali mimo podčeď tzv. velkých koček (*Pantherinae*) zahrnující lva, tygra, levharta, jaguára a irbise! A pro změnu třeba takový levhart cejlonský není, ač by to tak podle českého názvosloví vypadalo, samostatným druhem, ale jen poddruhem *Panthera pardus kotiya* levharta skvrnitého...

Kočkovité šelmy obecně dělíme do 2 až 4 skupin – podčeledí. Nejznámější z nich jsou už zmíněné velké kočky (*Pantherinae*), počtem druhů největší pak tzv. malé kočky (*Felinae*). Mimo tyto dvě skupiny bývali řazeni gepard (do zvláštní podčeledi *Acinonychinae*) a někdy již zmíněný levhart obláčkový (*Neofelinae*). Neuděláme chybu, budeme-li kočkovité šelmy pro potřebu našeho seriálu dělit jednoduše na kočky velké (lev, tygr, levhart, jaguár, irbis a levhart obláčkový) a malé (ostatní).

Tedy, až donedávna tomu tak bylo. Věřte nebo ne, ještě i ve 3. tisíciletí byl **objeven nový druh velké kočky – levhart Diardův** (*Neofelis diardi*). Stejně jako levhart obláčkový (*Neofelis nebulosa*) to není levhart v pravém slova smyslu (a je tu to zase...). A objeven byl vlastně už na počátku 19. století. Jak je to možné? Jednoduše – až donedávna byl považován za pouhý poddruh levharta obláčkového, teprve na konci r. 2006 byl na základě molekulární analýzy genů v kombinaci s porovnáváním kresby srsti povýšen na samostatný druh. Jak vtipně poznamenali Mgr. Jan Robovský a prof. RNDr. Jan Zrzavý, CSc. v časopise

1 Pomineme-li variantu, kdy kočka domácí je považována za poddruh kočky divoké *Felis silvestris catus*.

Vesmír č. 9/2007, „levhart Diardův je tedy nový druh proto, že jsme si (konečně) všimli druhových rozdílů, jež ho odlišují od levharta obláčkového, jinak je to starý známý.“

<p>Levhart obláčkový („starý známý“) <i>Neofelis nebulosa</i>, Griffith 1821</p>	<p>Levhart Diardův („nový druh velké kočky“) <i>Neofelis diardi</i> (Cuvier, 1823)</p>
	
<p>(foto: Nancy Vandermey, použito na základě GNU FDL)</p>	<p>(foto: Canorus, použito na základě GNU FDL)</p>
	
<p>(použito na základě GNU FDL)</p>	<p>(použito jako „public domain“)</p>
<p><u>k vidění v ZOO:</u> Praha (+ odchov kořat viz foto)</p>	<p><u>k vidění v ZOO:</u> v Asii :-(</p>
	
<p>(foto: autor)</p>	

Oba druhy se liší na první pohled. Levhart Diardův má zřetelně tmavší a menší obláčky, uspořádané jakoby ve více řadách po bocích těla, často mívá uvnitř obláčků skvrny. Kožich je šedší a tmavší. Jak poznamenal Dr Andrew Kitchener z National Museums of Scotland, „je neuvěřitelné, že nikdo si vůbec

nevšiml těchto rozdílů“ (BBC News, 2007). Krásné velké fotografie můžete vidět v už zmíněném časopise Vesmír č. 9/2007 (<http://www.vesmir.cz/files/file/fid/4763/aid/7384>); bohužel, porovnat oba krasavce živě alespoň v ZOO je pro většinu z nás nedostupné... To, že se jedná o 2 samostatné druhy odhalily genetické testy v Laboratory of Genomic Diversity při US National Cancer Institute nedaleko Washingtonu, D.C., při kterých bylo zjištěno cca 40 rozdílů. Kontinentální levhart obláčkový a ostrovní levhart Diardův se podle všeho oddělili před asi 1,4 miliony let.

To je pro dnešní 1. díl seriálu vše. Pokud jste přečetli teoretický úvod, potom děkuji (snad vám jej vynahradili obláčkoví krasavci ve druhé polovině článku), a od příště již v pravidelné a +/- jednotné podobě začneme s kočkou... – nechte se překvapit :-)



Z naší pošty

Vážení chovatelé koček,

po dohodě s panem Zdeňkem Krajčou si Vás dovoluujeme oslovit s nabídkou krmiv a steliv pro Vaše čtyřnohé miláčky. Od 7. 1. 2010 bude otevřena první specializovaná prodejna s poradenskou činností se zaměřením na kočky VELVET INSPIRATION, Purkyňova 35 c, Brno – Královo Pole. Součástí obchodu bude i rozvoz a donáška přímo do Vašich domovů v rámci Jihomoravského a Zlínského kraje. Podmínka rozvozu zdarma je realizovat nákup nad 4.000,- Kč. Závoz může být kombinovaný i pro další chovatelé a v tomto případě můžete nakoupit za menší částku tak, aby byla splněna podmínka celkového nákupu nad 4.000,- Kč. Pro členy ZO Zlín jsme připravili výhodu ve výši 5% slevy z celkového nákupu. Naše prodejna bude zastupovat značky krmiv (granule, kapsičky) Mastery, Hill's, Pro plan, Royal Canin, Nutrience, Bozita atd. mražené maso (hovězí, drůbeží, koňské přímo od výrobců) i pro humanitní využití. Chovatelské potřeby: pelíšky, přenosky, toalety, steliva, kosmetika. Celý sortiment budeme postupně rozšiřovat dle potřeb chovatelů. Celý projekt je zaměřen na získání slev a výhod pro chovatele koček od výrobců tak, abychom docílili nejnižších cen. Pevně věříme, že i Vy se na nás budete rádi obracet a využijete našich služeb. Objednávky můžete realizovat telefonicky na tel. čísle 603 561 596 p. Hromková, nebo e-mailem objednavky@mar-ekon.cz.

Za společnost MAR-EKON s.r.o.

Pavel Hromek

